Doğan Kardeş

SAYI 9 | 28 ŞUBAT 1972 | 100 KURUŞ

MARKO POLO

FERUCİYO, KİM KAPADI SENİ BURAYA?

BEN KAPADIM MARKO. VALİ HAMMABE'DEN KAÇIYORDUM. YAKALANMAMAK İÇİN BÖYLE YAPTIM.
DEMEK ARADIKLARI SENSİN?

SİZ ORTA ASYA'YA GİDİYORSUNUZ. BENİ DE GÖTÜRÜR MÜSÜNÜZ?
HAYALLAH, BAŞIMIZA BİR DE BU VELET ÇIKTI...

PEKİ, SEN KİMSİN? ORTA ASYA'DA NEREYE GİTMEK İSTİYORSUN?
KAZAKİSTAN'A... ADIM MUKO! VAKTİ GELİNCE HER ŞEYİ ANLATIRIM

BEN ŞİMDİ ONU BÜLBÜL GİBİ SÖYLETİRİM MARKO. GEL BAKALIM KÜÇÜK!..
ÇEK BAŞIMDAN ELİNİ.

ŞİMDİ ANLADINIZ DEĞİL Mİ? BEN BİR KIZIM İŞTE.
GENÇ BİR KIZ... NE DEMEK BU?
BU NE? RÜYA MI GÖRÜYORUM?
BU KIZ KİMDİ? ONLARDAN NE İSTİYORDU? OKUYALIM BAKALIM, NE OLACAK?

MARKO POLO ÇOK ŞAŞIRMIŞTI. GEMİDE BİR GENÇ KIZIN BULUNMASI HİÇ DE HOŞ DEĞİLDİ...
BANA YARDIM ETMİYECEK MİSİNİZ
EDECEĞİZ AMA, KİMSİN, SÖYLE...

MARKO, BU KIZ TEHLİKELİ OLABİLİR.
SİZ BANA KARA KIZ DEYİN. KARAHANLILAR'IN EMİRİ BOZBEY'İN KIZIM. BABAM KUBİLAY HAN'IN BEN DEĞİDİR.

OĞLU OLMADIĞI İÇİN BENİ ERKEK GİBİ YETİŞTİRDİ. BİR GÜN AVLANIRKEN BENİ KAÇIRDILAR

UZUN YOLCULUKTAN SONRA BENİ HALEP'E GETİRDİLER HAMMABE BENİ ZİNDANA ATTI. AMA BEN KAÇIP GEMİNİZE SIĞINDIM.

GEMİDEKİ KONUŞMALARDAN SİZİN ORTA ASYA'YA GİTTİĞİNİZİ DUYDUM.
ACABA YALAN MI SÖYLÜYOR, DOĞRU MU?

İZİN VERİRSENİZ ÖNÜNÜZDE EĞİLEYİM SULTANIM.
N'OLUR BANA ŞULTAN DEMEYİN. HERKES GİBİ "KARA" DEYİN...

ÖZET: Marko Polo, babası ve amcasının yelkenlileri Kara Çaylak korsanlarının hücumuna uğrarsa da, Çaylak, onların Kubilây Han'ın dostları olduğunu öğrenince, pişman olur. Ama hain Vali, Marko'ya saldırır.

ARKASI VAR

Tarihte Bu Hafta

28 ŞUBAT 5 MART ARASI

● **28 ŞUBAT 1884**

Büyük Türk hikâyecisi Ömer Seyfettin doğmuştu. En güzel hikâyelerinden biri «Bomba» dır.

● **29 ŞUBAT 1792**

İtalyan opera bestecisi Rossini doğmuştu. «Sevil Berberi» adlı operasıyla ün yapan Rossini için İtalyanların Mozart'ı adı verilmiştir.

● **1 MART 1935**

Atatürk 4. defa cumhurbaşkanı seçilmişti.

● **2 MART 1888**

Tanınmış Türk romancısı Refik Halit Karay doğmuştu. Başlıca eserleri «Yezid'in Kızı», «Çete», «Memleket Hikâyeleri», «Gurbet Hikâyeleri» adlarını taşır.

Yıldırım Bayezit

● **3 MART 1403**

Osmanlı padişahlarının dördüncüsü olan Yıldırım Bayezit ölmüştü. Padişah Murat I'in oğlu olan Bayezit, iyi bir kumandan, büyük bir devlet adamıydı. Ankara yakınlarında Çubuk ovasında, Timur'la yaptığı savaşta yenilip esir düşmesi, Yıldırım Bayezit'i çok üzmüştü. Timur, Bayezit'i yanına alıp onu kapalı bir tahtırevan içinde Batı Anadolu'ya doğru yürüdü. Yenilgiyi ve bu ağır hakareti onuruna yediremeyen, hele ülkesinin Timur gibi zalim birinin eline geçmesine dayanamayan Bayezit hastalandı, yatağa düştü. Ve gittikçe daha kötüye giderek 3 mart günü Akşehir'de öldü.

● **4 MART 1852**

Ünlü Rus yazarı Gogol ölmüştü.

● **5 MART 1953**

Sovyet Rusya'nın diktatörü Stalin ölmüştü.

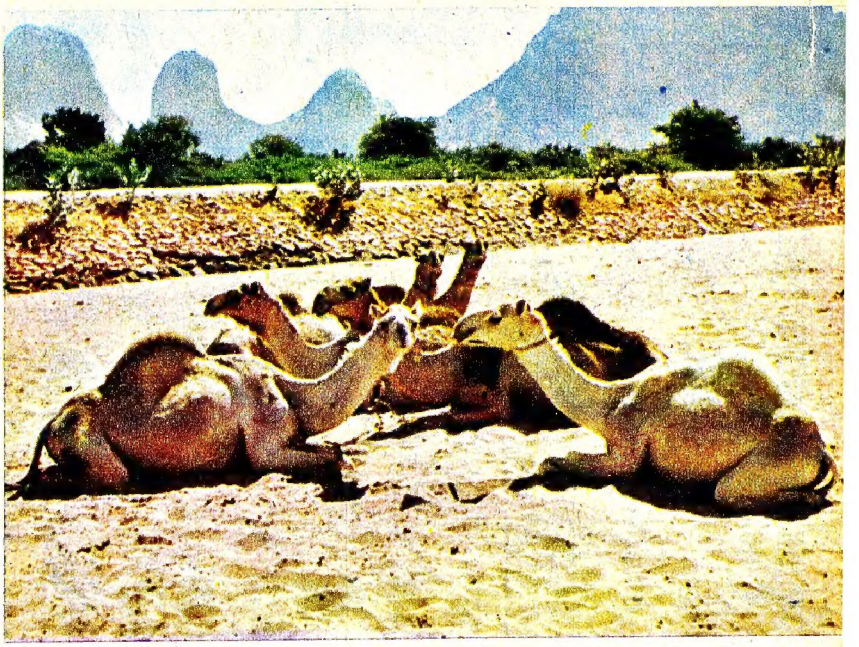

Develer sinirli ve kin tutucu hayvanlardır. Kendilerine kötülük edeni hiç bir zaman unutmazlar, aradan zaman geçse bile ne yapar yapar ondan bunun acısını çıkarmaya çalışırlar.

DEVELERİ KIZDIRMAYA GELMEZ!

Kızan develerin sahibinin yüzüne tükürdüğünü biliyor muydunuz? Bir deveyi kızdırmaya görün: Hemen başını yüzünüze doğru uzatır ve... tükürüverir. Gariptir, deveyle uzaktan akraba olan lamaların da bu huyu vardır. Lamalar da üzerlerine ağır bir yük vurulduğu zaman yerlerinden kıpırdamak istemezler ve hoşnutsuzluklarını tükürerek belli ederler.

Develer görünüşe göre hantal ve akılsız hayvanlardır, ama aslında hiç de öyle değildir. Her şeyden önce, develerin hafızaları çok kuvvetlidir. Kendilerine iyi ya da kötü davrananları çok iyi bilirler ve aradan zaman geçse bile unutmazlar.

Sahipleri, develeri kızdırmamaya bakarlar, çünkü onların bunun acısını kendilerinden er geç çıkartacağını gayet iyi bilirler. Develer akıllı hayvanlardır. Sahibinin elinde sopa olduğu zamanlar, sakin dururlar, ama onu tek başına, ya da elinde sopasız gördükleri zaman bu fırsatı kaçırmaz, hemen üzerine giderek ya ısırır, ya teperler. İntikamını almak için aylarca sabredip bekleyen develer görülmüştür.

Motorlu araçların geliştiği bugün bile develer çöllerde hâlâ en kullanışlı taşıma aracı olmak özelliklerini kaybetmedi. Hâlâ deve kervanlarıyla yolcu ve yük nakledilmekte, hâlâ lâstik tekerlekli araçların gidemedikleri yerlere develerle gidilmektedir.

Deve, çöl bedevisinin her şeyidir. Bir yere gitmek istediği zaman devesine biner, eşyasını devesine taşıtır, varsa tarlasını deveyle sürer, kuyudan suyunu devesiyle çeker, yününü kırkar kumaş dokur, sütünü içer, etini yer...

Bu kadar faydalı bir hayvanı için de, elbette onun yüzüne tükürmesini görmemezlikten, kötü kötü homurdanmasını da duymamazlıktan gelir.

2000 Yılına Kadar Neler İcat edilecek?

Geçenlerde çeşitli ülkelerden 150 bilgin bir araya gelerek bir toplantı yaptılar ve 2000 yılına kadar, günlük hayatımızı etkileyebilecek ne gibi yenilikler olacağını konuştular. Yandaki resimde görülen dev ay aracı elbette ki önümüzdeki şu bir kaç yıl içinde gerçekleşebilecek bir buluş değil... Bilginler böyle bir ay aracı üzerinde geceli gündüzlü çalışıyorlarsa da, ancak 2000 yılından sonra gerçekleşebileceğini söylüyorlar. Bu dev araç herkesten çok astronotların işine yarayacak. Aracın kumanda kollarını ileri geri hareket ettirmekle, araç da tıpkı adım atan bir insan gibi yürümeye başlayacak.

1975'TE NELER OLACAK?

Kalorifer bacalarından, otomobil egzozlarından çıkan zehirli gazların sağlığımız üzerinde ne derece zararlı olduğu bilinen bir gerçek. Bunu göz önünde bulunduran bilginler, elektrik motoruyla, ya da türbinle çalışan otomobilleri geliştirecekler ve akaryakıtla çalışan araçların yapılmasına son verecekler. Böylece şehirlerin havaları pislenmeyecek, petrolden elde edilen akaryakıtlar da uçaklarda, gemilerde kullanılacak.

1981'DE NELER OLACAK?

Yeryüzü insanlara dar gelmeye başlamış olmalı ki, denizlerin diplerinde de şehirler kurulacak! Hem de evleri, ağaçları, gökdelenleriyle şehirler. Bu şehirlere gitmek için de küçük denizaltılar yapılacak.

1985'TE NELER OLACAK?

Yeryüzünde su sıkıntısı diye bir şey kalmayacak. Çünkü deniz suyunu içme suyu haline getiren makineler hem daha gelişecek, hem de ucuzlayıp dünyanın dört bir bucağına yayılacak.

1990'DA NELER OLACAK?

Nükleer enerjiyle bir yapma güneş meydana getirilecek, bunun yardımıyla atmosferin ısısı istenilen derecede tutulabilecek! Yâni, filanca yere kar yağdırmak, filanca yerdeki yağmuru dindirmek artık insanların elinde olacak!

1995'TE NELER OLACAK?

Bazı ilâçlardan kullanmakla insanların zekâlarını geliştirmek mümkün olacak. Zor bir problemle mi karşılaştınız? Hemen bir hap yutacak, ve problemi daha kolayca ve kısa zamanda çözebileceksiniz! Kaldı ki, günlük işlerimizin birçoğunu yaptırmak için robotlardan yararlanmış olacağız.

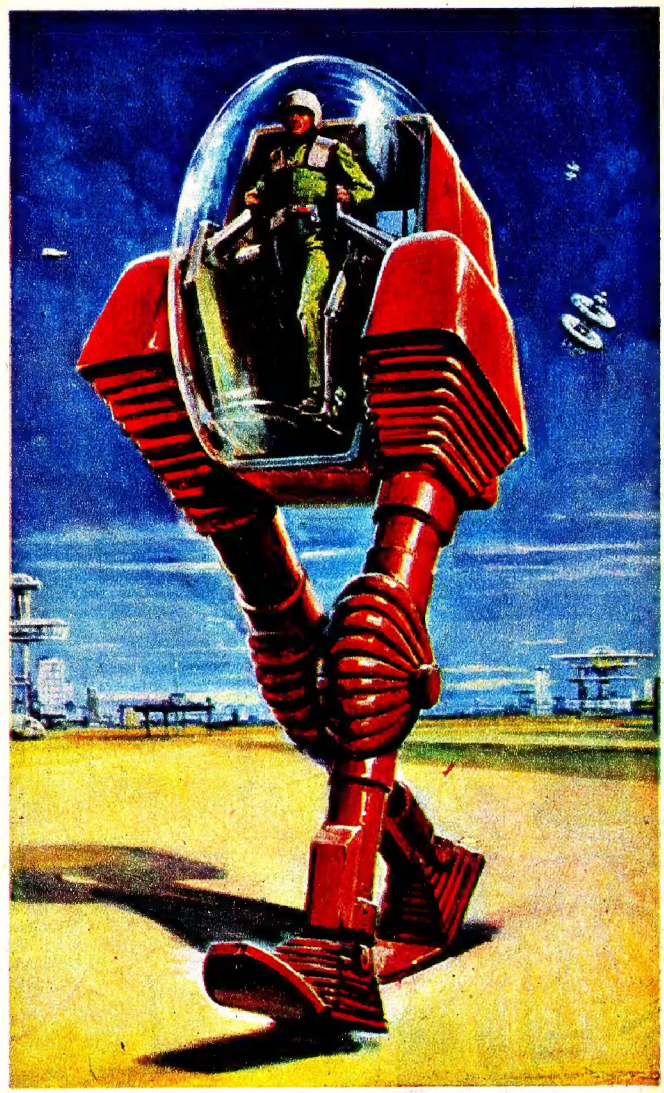

Bilginler yakın bir gelecekte ayda, tıpkı insan gibi yürüyen araçların çalışabilir hale geleceğini söylüyorlar. İşte bir astronot, ay aracı içinde...

1999'DA NELER OLACAK?

İnsanların ortalama ömrü 100 yılı bulmuş olacak. Birçok hastalığa çare bulunacak.

Bütün bunlar insana yirmibirinci yüzyılı merak ettirecek şeyler. 28 yıl sonrasını bugünden yaşamayı kim istemez? Bugün 10 yaşında olanlar, o zaman 38 yaşında olacaklar. Onun için sabredip beklemek gerek...

SU BASKININDA YARALANAN ÇOCUKLARDAN BİR-İKİSİ, YIKILAN BARAJI YAPAN MÜHENDİSİN OĞLUNU SUYA BATIRIP ÇIKARIYORDU...

GİT BAKAYIM YATAĞINA SEN, ÇABUK...

KORKMA KENNETH, BEN SENİ DÖVDÜRMEM.

HAKKIN VAR ŞEKERİM, AMA SEN DE ÇOK YORGUN DÜŞTÜN. DİNLENSEN...

DİNLENMEYE İMKÂN YOKTU Kİ... YENİ İŞLER ÇIKIYORDU...
BUNU SANA YÜKLEMEK İSTEMEZDİM AMA, PAT, KIZIM, BİLİYORSUN İŞİMİZ ÇOK...

PAT, OLAYI ÜSTLERİNE BİLDİRDİ
BU ÇOCUĞU AYRI YERDE YATIRMALI PAT...
KABAHAT BENİM... ONLARI YALNIZ BIRAKMAMALIYDIM.

KENNETH'İ EVİNE GÖTÜRECEKSİN. BİLİYORSUN, ANNESİ HASTA. BABAŞINA SÖYLE: ÇOCUKLA İLGİLENSİN...

OTOBÜSE BİNDİLER
SEVİN ARTIK KENNETH, EVE GİDİYORSUN.
BARAJIN YIKILIP ÇOCUKLARIN BOĞULMASINDAN HAKİKATEN BABAM MI SUÇLU, HEMŞİRE ABLA?

ÇOCUKLARIN BOĞULDUĞUNU DAHA PEK İYİ BİLMİYORUZ. KURTULMUŞ OLABİLİRLER...

EVE YAKLAŞTIKLARI SIRADA...
KİM BUNLAR, BİZİM EVİN KAPISINDAKİLER?

ÇIK DIŞARI, FOSTER!.. ÇOCUKLARIMIZIN HESABINI VER...

GELECEK HAFTA: PEMBE MELEK HASTANEDE!

DEVLER ÜLKESİ

59

Kaptan Steve ve arkadaşları kazayla düştükleri Devler Ülkesinden bir türlü kurtulamıyorlardı. Bu sırada, kamp yaptıkları ormanın kenarında bir kaza meydana geldi. Steve ve arkadaşları kazaya uğrayan kamyonun aküsünü ele geçirmeye çalışıyorlardı.

GELECEK HAFTA : KURTULABİLECEKLER Mİ?

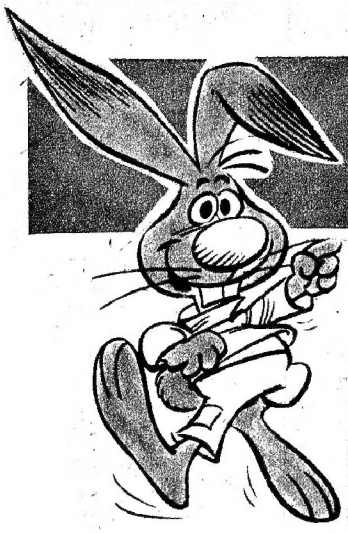

Küçük Kardeşler İçin

HACI BABA

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde bir adamcağızla bir kadıncağız varmış. Kadın, kocası evden çıkar çıkmaz kapı kapı dolaşır, komşu komşu gezermiş.

Bir gün adamcağız bir kaz almış, eve getirmiş. «Hanım,» demiş. «Şu kazı pişir, suyuna bir de çorba yap.»

Kadın, «A, efendi,» demiş. «Hiç merak etme.»

Adamcağız evden çıkmış, işine gitmiş. Kadıncağız da koca kazı küçük bir kazana koyup ateşin üzerine oturtmuş. Kaz pişinceye kadar da komşuya gideyim demiş, evden çıkmış.

Onlar çene yarıştırırken bir dilenci kapıyı çalmış. Komşunun evinde ekmek yokmuş. Kadıncağız, «Hacıbaba,» demiş, «Kapı açık, mutfağa gir, ekmek tenekesinden bir dilim ekmek al.»

Hacıbaba, «Allah sizden razı olsun,» demiş.

Mutfağa girmiş, bir de bakmış ki kazanın içinde bir kaz pişiyor...

Dilenci Hacıbaba hemen kazanın kapağını açmış, kazı torbosına koymuş. Ayağındaki eski çarıkları da çıkarıp kazanın içine atmış.

Kapıdan çıkarken, «Sizin kaz bizim torba içinde hu.

«Bizim çarıklar, sizin kazan içinde hu.

«Hacıbaba yesin orman içinde hu.»

Demiş. Bunu duyan kadın bir şey anlamamış. Kocasının eve döneceği zaman da komşudan eve gelmiş. Kocası gelip de kazı sorunca:

«A, elbette pişti,» demiş.

Sofra kurulmuş, kaşıklar, çatallar konmuş, kadın küçük kazanı kulplarından tutup sofranın ortasına getirmiş. Adamcağız kepçeyi bir daldırmış, ortaya kirli, yırtık bir çarık çıkmış. Bir daha daldırmış, yine bir çarık.

«Hanım bu ne?» diye bağırmış.

Kadın başını eğmiş.

«Ah efendi,» demiş. «Bugün böyle böyle oldu. Bir dilenci geldi. Ben de acıdım, mutfağa gir de bir dilim ekmek al, dedim. Kapıdan çıkarken:

«Sizin kaz, bizim torba içinde hu.

«Bizim çarıklar, sizin kazan içinde hu.

«Hacıbaba yesin orman içinde hu!» dedi, demiş.

Adamcağız; «Hay Allah seni bildiği gibi yapsın,» demiş.

Hemen ayakkabılarını giymiş, sokağa fırlamış, koşa koşa ormana kadar gitmiş. Gitmiş ama bir ağacın dibinde kazın kemiklerinden başka bir şey bulamamış.

Aç, yorgun eve dönünce: «Hanım,» demiş. «Şimdi ben seni cezalandırırdım ama başkalarına acıdığın için kazı çaldırdın. Bir daha komşu komşu gezersen sana bu pis çarıkları yedireceğim.»

Kadın da bir daha evini açık bırakıp sokağa çıkmamış.

Masalcı NİNE

ÇOCUKLARIN GAZETESİ

«Her Gün Bir Köpek»

Paris'te bir gazete, hayvanları koruma derneğinin yardımıyla «Her gün Bir Köpek» adlı bir köşe açtı. Bundan maksat, sokaktaki zavallı köpeklere birer sahip bulmak! Her gün bu köşede bir köpeğin resmi yayınlanıyor, altında da rengi, cinsi ve nerede olduğu bildiriliyor. İsteyenler gidip köpeği buluyor ve hoşlanırlarsa alıp evlerine götürüyorlar. Böylece köpeklerin hem karınları doymuş, hem de sokaklarda donmaktan kurtulmuş oluyorlar. Unutmadan şunu da ekleyelim: Gazete, şehrin çeşitli semtlerinde sokak köpeklerini barındırma merkezleri açmış, ama burada köpekleri bir haftadan fazla barındıramıyorlar. İşte, bir ana kız tarafından alınan sokak köpeklerinden biri...

ŞEHRE TELLÂL ARANIYOR

İnsanlar Ay'a gidedursunlar, yeryüzünde hâlâ dededen kalma usullerle haberleşmekte devam edenler var. Hem de Amerika gibi bir ülkede bile! Bakın geçenlerde Amerika Birleşik Devletleri'nin Princetown şehrinin gazetesinde şöyle bir ilân yayınlandı: «Yıllardan beri şehrin mahallelerini sokak sokak dolaşarak tellâllık yapmaktayım. Artık ihtiyarladım... Ne yürüyecek hâlim kaldı, ne de bağıracak sesim! İsteklilerin gelip tellâllık görevimi benden devralmalarını ilân ederim!» Gariptir ama, aradan iki ay geçmesine rağmen bu işe hiç bir istekli çıkmamış...

Ne Yapıyorlar?

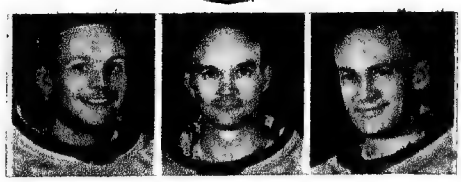

Armstrong Collins Aldrin

Apollo 11'le Ay'a giden üç Amerikalı astranot şimdi ne yapıyorlar, biliyor musunuz? Üçü de uzay çalışmalarını bırakmışlar. Ay'a ilk ayak basan insan olan Neil Armstrong Amerika'daki Cincinnati üniversitesinde uzay dersleri vermeye başlamış. Arkadaşlarından Aldrin hava ordusunda general, Collins de başkan Nixon'un uzay konusunda danışmanı olmuş.

GELECEĞİN TAŞITI : *Bu garip kamyonet de nenin nesi, demeyin! İlk denemelerini başarıyla sonuçlandıran bir elektrikli araç! Saatte en çok 80 kilometre hız yapabilen bu araç ne benzin istiyor, ne de yağ! Hareket etmesi için akümülatörünün dolu olması yetiyor!*

«Arkadaşına Sor!»

Almanya'nın bazı büyük şehirlerinde «Bir Arkadaşına Sor!» adlı bir telefon servisi kuruldu. Evde, okul ödevini yapmakta güçlük çeken öğrenciler çok zorda kaldıkları zaman hemen bu servisin numarasını çevirerek, karşılarına çıkan santral memuruna, ellerindeki listeye bakıp kendilerini aritmetikten kuvvetli bir öğrenciye bağlamasını rica ediyorlar. Bir cebir problemini mi çözemediniz? Yoksa fizikte anlayamadığınız zor bir konuyla mı karşılaştınız? Hemen telefonu çevireceksiniz... Santralın bağladığı bir başka öğrenci —tabiî ki derslerinden hiç kırığı olmayan biri— size o dersi kısaca anlatıp özetleyecek!.. Gerçekten güzel bir buluş... Hem de faydalı... Ama acaba çalışkan öğrencilerin telefonlara cevap vermekten kendi derslerini yapmaya vakti kalacak mı dersiniz?

ALİ BABA'NIN KIRK KÜPÜ

YALANCI ÇOBAN

Yazan: SEZAİ SOLELLİ

Çobanın biri durup durup «Kurt var,» diye bağırıyordu. Yardımına koşan köylüler yanına gelince de başlıyordu kahkahayla gülmeye... Ama bir gün bu yaptıklarına çok pişman oldu...

19

Sıra on dokuzuncu küpe gelmişti. Yaşar'la Dündar on sekiz küpte bulamadıkları altını belki bunda buluruz düşüncesiyle on dokuzuncu küpe tırmandılar. Kapağını açıp içine bakmalariyle başlarının dönmesi bir oldu. Küpün dibine doğru yuvarlandılar.

Kendilerini topladıkları zaman bir bağda, üzüm kütüklerinin dibinde olduklarını gördüler. İlk şaşkınlıkları geçer geçmez güzelim üzümlerden salkım salkım yemeye başladılar. O kadar yediler ki kalkacak halleri kalmadı.

O sırada onların hışırtısını duyan bir çocuk yanlarına yaklaştı. Yaşar'la Dündar'ı görünce, «Ne duruyorsunuz?» diye bağırdı. «Çobanın sürüsüne kurt girmiş. Bütün köylü yardıma koşarken siz burada keyif mi çatıyorsunuz?»

Yaşar'la Dündar çabucak toparlanıp çocuğun peşine katıldılar. Köyün meydanında toplanan öbür köylülerle beraber ormanın kıyısına doğru koştular. On beş, yirmi dakikalık bir yolculuktan sonra çobanın bulunduğu yere vardıkları zaman hepsi şaşkınlık içinde kaldılar.

Koyunlar ağaçların seyrekleşip meydana getirdiği yeşilliğe yayılmış, rahat rahat otluyorlardı. Çoban da bir ağacın gövdesine sırtını vermiş, yan gelmiş oturuyordu. Sürüye kurt girmiş olsaydı, koyunların hali hiç de böyle olmazdı. Çoban da herhalde telâş içinde öteye, beriye koşar, dururdu.

Çoban onları görünce ayağa kalktı. İki eliyle kasıklarını tutup kahkahalarla gülmeye başladı. Neden sonra kendini toparladı:

— «Ayol ben size şaka yaptım!» dedi. «Sürüye kurt filân girmedi. Burada yalnız başıma otura otura içim sıkıldı. Ormanın kenarına çıkıp *Yetişin! Sürüye kurt girdi!* diye yalandan bağırıverdim.»

Köylüler bir şey demediler ama, canlarının sıkıldığı yüzlerinden belli oluyordu. Homurdana homurdana geriye döndüler.

Yaşar'la Dündar o gece köyün misafir odasında kaldılar. Çok yorgundular. Erkenden yatıp rahatça bir uyku çektiler. Ertesi sabah kalktıkları zaman ilk işleri şöyle bir köyü dolaşmak oldu.

Öğleye doğru yolları ormanın yakınına düşmüştü. Bir aralık birisinin avazı çıktığı kadar:

— «Yetişin! Sürüye kurt girdi!» diye bağırdığını duydular. Bu çobanın sesiydi. Bu bağrışmayı köyden başkaları da duymuştu. On, on beş dakika içinde bütün köy halkı ellerinde sopalar, oraklar olduğu halde ormana doğru koştular. Bizim Yaşar'la Dündar da bir ağaçtan iki kalın dal kesip onlara katıldılar. Kan ter içinde sürünün bulunduğu yere geldikleri zaman gene koyunları rahat rahat otlar buldular. Çoban da bir ağacın dibinde kaval çalıyordu. Köylüleri telâş içinde görünce neşeli bir kahkaha attı:

— «Ayol siz de ne budala insanlarsınız!» diye onlarla alay etti. «Dün sizi bir defa aldatmıştım. Ne çabuk unutuverdiniz? Bugün gene canım sıkıldı. Alay olsun diye şöyle yalandan bağırıverdim. Gene inanıp geldiniz.»

Köylüler bu sefer iyiden iyiye kızmışlardı. Söylene söylene işlerinin başlarına döndüler.

Ertesi günü bizim Yaşar'la Dündar yıkanmak için ormanın kenarındaki dereye gitmişlerdi. Birdenbire ormandan acı bir haykırış geldi.

Çoban, «Yetişin! Sürüye kurt girdi!» diye bağırıyordu.

Dündar gülümsedi, «Yalancı çoban gene köylü ile alay ediyor. Ama artık ona kimse inanmaz. Köylüler o kadar kızdı ki artık dünyada ormana gitmezler.» dedi.

O sırada çoban ormandan fırlamış, soluksoluğa yanlarına gelmişti. Gözleri korkudan dışarı uğramıştı. Türlü yeminler ediyor, sürüsüne sahiden kurt girdiğine onları inandırmaya çalışıyordu. Onun bağırmalarını duyan köylüler yerlerinden bile kıpırdamamışlardı.

Fakat akşam üstü çobanın peşine takılıp ormana gittikleri zaman sürüye sahiden kurt girmiş olduğunu gördüler. Koyunların yarısı parçalanmıştı. O zaman köyün ihtiyarlarından birisi çobana dönüp:

— «Bu sana iyi bir ders olsun oğul!» dedi. «*Yalancının evi yanmış, kimse inanmamış!*» derler. Bir defa yalan söyledin, inandık. İkincisinde de kandık. Üçüncüsünde sahiden başına felâket geldiği halde bak, kimse inanmadı! Gerçekten de öyle değil midir çocuklar bugün siz bir arkadaşınıza yalancıktan bir şey söylerseniz ve o yalanınız ortaya çıkarsa ne olur? Tabii ki arkadaşınız bir daha sizin sözünüze inanmaz. Üstelik başkalarına da, «Bırakın canım o yalancıyı,» der. İşte bu çobanın başına da aynı şey geldi. Bir çok defalar yalan söylediği için hem adı yalancıya çıktı, hem de sürüsünü kurt parçaladı.

(Devamı var)

Hiç Düşündünüz mü?

İNSANLAR İLK NE ZAMAN BİLMECE ÇÖZMEYE BAŞLADILAR?

Çeşitli eğlence imkânlarından mahrum yaşayan eski toplumlarda, en büyük vakit geçirme aracı, bilmece ve bulmacalardı. Bu bakımdan bilmece ve bulmacalar, insanlık tarihi kadar eskidir. İstanbuldaki büyük kitaplıklarda bulunan el yazması eserlere bakarsak, bilmecelerin ortaçağdan itibaren daha ziyade şiirli olarak tertiplendiğini görürüz.

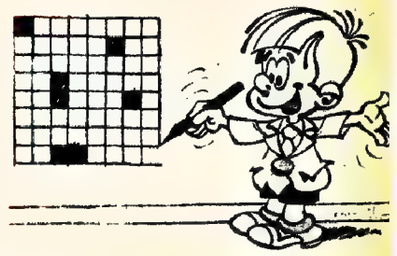

Şimdiki bilmecelerle kıyasladığımız zaman, bugün bizim yaptığımızdan çok daha çapraşık olan bu bilmeceler, o zamanlar konaklarda tertiplenen eğlence günlerinde ortaya saçılırdı. Herkes birbirine bilmece sorar, cevabını almadan da sorduğu kişinin yakasını bırakmazdı.

Bilmece ve Bulmacalar günümüze gelinceye kadar bir takım değişikliklere uğradı. Özellikle çocuklar için tertiplenen bilmece ve bulmaca sayfalarında renk ve şekil güzelliğine daha çok önem verildi.

Eskiden bilmece daha çok manzume şeklinde söylenen eğlenceli bir oyundu. Bulmaca deyince de, resimlerle süslenmiş akıl oyunları akla gelirdi. Oysa bu gün bütün zekâ oyunlarına Bilmece adını veriyoruz.

Tarzan

MOHAR ÜLKESİ 2

TARZAN, AFRİKA'DA BİRER İKİŞER KAYBOLAN AVRUPALILARI ARAMAKTADIR. O SIRADA GENÇ KADINLARIN TOPLANDIĞI TERK EDİLMİŞ BİR KASABADA BİR GENÇ KIZ SORGUYA ÇEKİLMEKTEDİR...

BEN DE... BİR YABANCI OLMALI...
BEN BU ADAMI TANIMIYORUM...
MAHAGGA ONU PANTERLER ADASINA GÖTÜRMEMİZİ İSTİYOR...
SENİ BURAYA BİZ ÇAĞIRMADIK.. AMA GELDİKTEN SONRA DA BIRAKMAYIZ TABİİ...
ZATEN İŞİN ASLINI ÖĞRENMEDEN GİTMEM.
GİR İÇERİ... SAKIN BİR NUMARA YAPMAYA KALKMA, VURURUM...
YÜZ YİRMİ BASAMAK GİTTİM, YOL BİTTİ. ŞİMDİ NE OLACAK?
TEPENDE BİR KAPAK VARDIR. ONU AÇ VE ÇIK!
TARZAN!..
TARZAN, DEMEK SENİ DE YAKALADILAR.
ROBERT!.. KATVA!.. NİHAYET SİZİ BULDUM...
KÜT!
BİZİ BULMANIN NE FAYDASI VAR SANKİ?
PANTERLER ADASINA HOŞ GELDİN!
KİM BİLİR!
SEN BİLE BU YIRTICI HAYVANLARIN ARASINDAN KURTULAMAZSIN!
HEPSİ AÇ BUNLARIN... SADE BİRBİRLERİNE SALDIRMAYACAK KADAR YEMEK VERİLİYOR BUNLARA...
ARADIĞINIZ KADINI BULDUNUZ MU?
BAYAN FARAR'I MI? HAYIR, AMA BİZİ BURAYA KOYANLARIN ELİNDE ÖLDÜĞÜNÜ SANIYORLUM...
BİZİ YAKALAYANLAR KİMLER DERSİN?
BU HARABELERDE İŞLERİ NE? NE YAPMAK İSTİYORLAR?
BİLMİYORUM, AMA BİR GÜN ÖĞRENECEĞİM
BURADA AÇLIKTAN ÖLECEĞİMİZE GÖRE NASIL ÖĞRENECEKSİN?..
YAKINDA BURADAN KURTULMAYI DÜŞÜNÜYORUM...

ARKASI VAR

CİMİ İLE TİMİ

AFRİKA ESRARI

9

PRENS YUKU, PROFESÖR PIRPIRELLİ'Yİ KAÇIRMIŞTIR. CİMİ ONLARIN PEŞİNE DÜŞER...

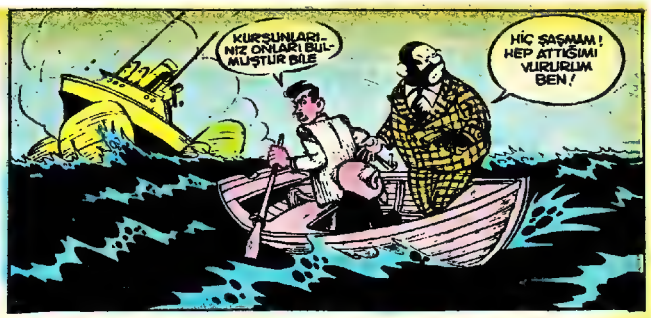

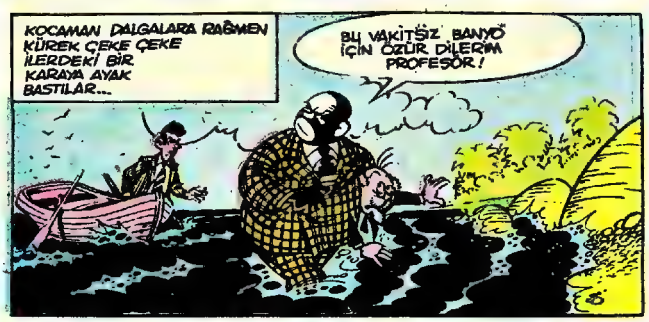

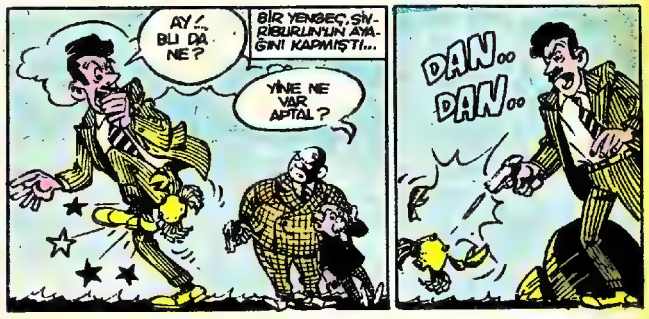

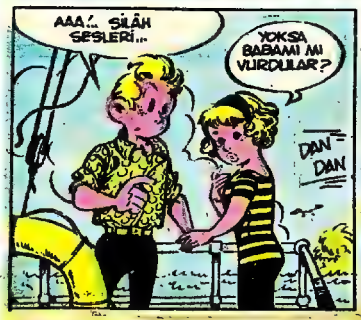

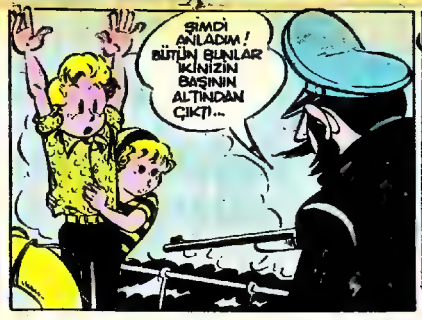

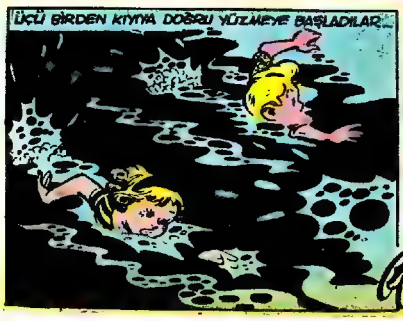

PRENS YUKU NE YAPIP YAPIP ONLARI ORTADAN KALDIRMAYA KARAR VERMİŞTİ... HEM DE GÖZLERİNİN YAŞINA BAKMADAN...

ANNELERİN ÇİLESİ ❷

Yazan: Kemalettin Tuğcu

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Ders yılı başlamış, okullar yeni açılmıştı. İlkokulla, orta okulun aynı binada öğretim yaptığı okullardan birinde, 6. sınıfa geçen öğrencilerin yoklaması yapılırken, Doğan'ın yerinde olmadığı görüldü.

Avukat Cahit Başöğretmeni dinledikten sonra:

«Pekalâ,» demişti. «Kızımı okuldan hemen alacağım.»

Türkçe öğretmeni uzaktan konuşmaları dinlemişti. Oturduğu yerden başını çevirdi. Epeyce üzüntü ile:

«Cahit Bey,» dedi. «Yıldız benim ilkokuldan beri öğrencimdir. Bugüne kadar kendisinden hiç bir şikâyetim olmadı. Bugün ortaokula geçmiş bulunuyor. Müdür Bey kendisini tanımazlar. Tarih öğretmeni İdris Bey bu çocuğun esas öğretmeni değildi. Fakat ilk ve ortaokul bir çatı altında çalıştığımız için, o imtihana yakın günlerde çocukları boş bırakmamak için tarih dersine girerdi. Yaşının çok üstünde zekâsı olan Yıldız hepimize gücenmiştir.»

Müdür kendisinden daha yaşlı, ama tecrübeli olan Sabri Beye:

«Siz haklısınız,» dedi. «Fakat bu çocuk öğretmenin, «Sen mi beni eğiteceksin, ben mi seni?» dediği zaman: «Siz bir arkadaşımın haksız yere okuldan ayrılmasına sebep oldunuz. Ben bu okuldan çıkar giderim, ama siz de eksiğinizi tamamlayın! demiş.»

Sabri Bey, «Bu bir genç öğrencinin ilkel duygularının haksızlık karşısında tepkisidir,» dedi. «Bir de bu çocuğu dinlemeniz gerekirdi.»

Bu sırada dersten çıkan tarih öğretmeni ile yetmiş bir Yıldız Müdürün odasına girmişlerdi. Yıldız'ın yüzü kıpkırmızıydı. Epeyce ağır olan okul çantasına kitaplarını koymuştu. Gitmeye hazırdı.

Müdür, bu ancak oniki yaşındaki kızın gözlerinde biriken, fakat akmayan yaşlarına bakmış ve sesini yumuşatmıştı:

«Kızım,» dedi. «Siz akıllı bir kızsınız. Öğrenci ile öğretmen iliskilerini çok iyi bilirsiniz. Bütün sınıfın önünde tarih öğretmeninizi aşağılayıcı sözler söylemişsiniz.»

Yıldız; «Ne demişim Müdür Bey?» dedi. «Doğan'ın okuldan ayrılmasına sebep oldunuz. Şurada boş kalan sırasına bakın da bundan sonraki davranışlarınızı ona göre ayarlayın, dedim. Benim suçum mu ağırdır, öğretmeniminki mi? Ben burada bir öğretmene karşı gelmişim, ama ötede bir zavallı öğrencinin istikbali çiğnenmiştir.»

Yıldız'ın yanaklarından kan damlayacak sanılırdı. Babasına dönüp:

«Burada işimiz kalmadı baba,» dedi. «İsterseniz gidelim.»

Tarih öğretmeni, «Yıldız,» diye haykırdı. «Rica ederim, söyle bana, Doğan'ın okuldan ayrılmasına ben mi sebep oldum?»

Kız, «Evet,» dedi. «Siz okul dışında da öğrencilerin davranışlarıyla ilgileniyorsunuz. Bunda haklısınız. Doğan'a da rastladınız. Sırtına kılıksız bir çocuk almıştı. Size yolda rastlayınca yan sokaklara kaçtı. Ertesi gün başöğretmene bunu anlattınız. Başöğretmen de velisini çağırdı. Velisi olup biteni dinledikten sonra bahçede Doğan'ın yüzüne bir tokat attı.»

Kızın gözlerindeki yaş yüzüne tekerlenmişti. Onları silmeye lüzum görmedi. Dişlerini sıkmıştı:

«İmtihanlar sırasındaydık,» dedi. «Arkadaşlarının arasında tokatlanan Doğan imtihan günlerindeydi. O sessiz, onurlu çocuk o imtihan günlerine nasıl dayandı, buna şaşıp kalıyorum.»

Tarih öğretmeni:

«Sessiz, onurlu dediğiniz Doğan nasıl oluyor da sırtına hırpani bir çocuğu alıp da öğretmenine rastlayınca ara sokaklara kaçıyor?» diye sordu.

Hepsi Yıldız'a bakıyorlardı. Kız dişlerini sıktı:

«Üvey babasına söyliyeceğinizden çekinerek kaçmıştır,» dedi. «Bu baba bir kere bile veliler toplantısına gelmemiştir. Üç yıl okulun şeref listesinin başında olan Doğan'ın durumunu sormamıştır. Bunu Türkçe öğretmenimiz çok iyi bilir. Böyle bir çocuğu olan bir insanın övünmesi gerekirdi. Ama oğlunu arkadaşlarının içinde tokatlaması değil!»

Sabri Bey, «Kızım,» dedi. «Bunda Tarih öğretmeninizin ne suçu var? Doğan'ın babası böyle kırıcı bir davranışta bulunmuşsa öğretmen ne yapsın?»

Yıldız, «Niçin kaçtığını, niçin hırpani bir çocuğu sırtında taşıdığını sorabilirlerdi,» dedi. «Ama bunu yapmadılar.»

İdris Bey, «Kızım,» dedi. «Sorsaydım Doğan bana ne diyebilirdi?» *(Devamı var)*

HİKÂYE

Babasının Oğlu

Armağan'ın yaş günüydü. O gece hem büyükler, hem de bütün okul arkadaşları çağırılmıştı. Yemişler, içmişlerdi. Tam eğlencenin en civcivli zamanında birden elektrikler sönüverdi.

Ne yapsınlar, koskoca, iki katlı köşk çakmakla, kibritle aydınlatılır mı? Armağanın babası, «Çabuk bir elektrikçi bulun!» diye bağırdı.

Bir komşuları vardı. Yoksul bir aile. Ama adamcağız hem fabrikada çalışır, hem saat, musluk, elektrik araçları onarırdı. Ona haber yolladılar.

Ama gele gele sekiz on yaşında bir oğlan gelmişti köşke. Elinde bir elektrik feneri vardı. Armağanın babası hizmetçiye darıldı:

— «Bula bula bu bacak kadar çocuğu mu getirdin?»

Hizmetçi, «Gece yarısı,» dedi. «Kimse yok. Bu çocuğun babası da fabrikada nöbetçiymiş. Ben yaparım diye geldi.»

Çocuk, «Uykudan kaldırdınız,» dedi. «Bir de adam beyenmezsiniz. Nerede şu sigorta tablosu?»

Armağanın babası, «Ne bileyim ben!» dedi.

Çocuk, «Siz ne iş yaparsınız?» diye sordu.

— «Ne iş yapacağım, ben yüksek mühendisim.»

— «İnsan sigorta tablosunun nerede olduğunu bilmez mi?»

— «Biz burasını yazlığına tuttuk. Dikkat etmedim.»

Çocuk, «Bana bir sandalye verin,» dedi.

Sandalyenin üstüne çıktı. Sigortaların üstüne elini koydu. Hangisi sıcaksa onu çıkarttı.

— «Sen şu lambayı tut bana amca!»

Armağanın babası çocuğa lambayı tuttu. Çocuk cebinden çıkarttığı ince tellerden bir katını dolayıp buşonu yerine taktı. Takar takmaz da bütün binanın içi gündüz gibi aydınlandı. Salondan kahkahalar, bağırışmalar geliyordu.

Oğlan, «Amca, dedi. Benim babam öyle yüksek mühendis değil ama elinden çok iş gelir. O nöbette olduğu geceler iş olursa komşular bana haber yollar. Haydi iyi eğlenceler.»

Armağanın babası, «Dur oğlum,» dedi. «Hakkını verelim.»

Çocuk, «Taş atıp da kolum mu yoruldu?» dedi.

Armağanın babası onun arkasından bakıp içini çekti. «Oğlan bana iyi bir ders verdi bu gece.»

OKULLARARASI BASKETBOL ŞAMPİYONLUĞUNUN SON MAÇLARI YAKLAŞIYORDU. KIZLAR BÜYÜK BİR HEYECAN İÇİNDEYDİLER...

EĞLENCELİ BİR OYUN

ÇOK İYİ EKSERSİZ YAPMALIYIZ ÇOCUKLAR... YAKINDA GÜÇLÜ RAKİPLERLE KARŞILAŞACAĞIZ. HAZIR OLMALIYIZ...

NASIL OLSA KAZANIRIZ LAURA..

ONLARI PEK KÜÇÜMSEMEYELİM, HEPSİ DE ÇOK İYİ OYUNCULAR!

MERAK ETME LAURA... KENDİMİZE GÜVENİRSEK ONLARI YENERİZ...

EVET, GÜVENLE OYNAMAK İYİDİR AMA, YİNE DE USTALIK İSTER!

ÖTEKİ TAKIMDA KURNAZLIĞIYLA TANINMIŞ OYUNCULAR VARDI...

NE YAPIP YAPIP YENMELİYİZ ONLARI ÇOCUKLAR!

YENERİZ!

EVE DÖNERKEN LAURA'NIN AKLINA BİR ŞEY GELDİ...

EVET LAURA, HAKLISIN! GİDİP ONLARIN OYNAYIŞINI BİR GÖRELİM...

BAK, ÇOK GÜZEL OYNUYORLAR!

EVET, YENMESİ GÜÇ!

HEY, ŞURAYA BAKIN! ÖTEKİLERİN KAPTANI! CASUSLUK ETMEYE GELMİŞLER!

www.cizgiforum.com

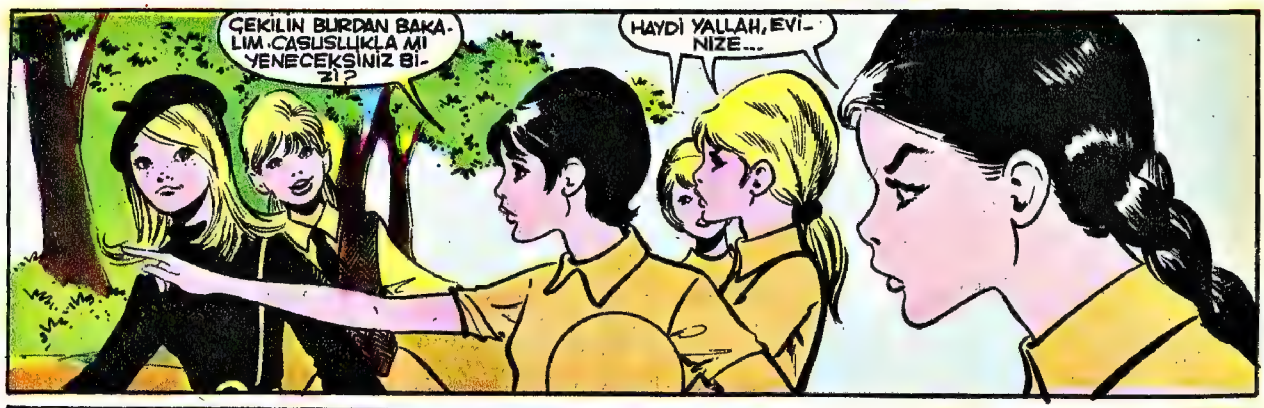
ÇEKİLİN BURDAN BAKALIM. CASUSLUKLA MI YENECEKSİNİZ BİZİ?
HAYDİ YALLAH, EVİNİZE...

BİZİ DOSTÇA KARŞILARLAR SANMIŞTIM. ÇOK YAZIK DOĞRUSU!
KAPTANLARI NE KABA KIZMIŞ, DEĞİL Mİ?..

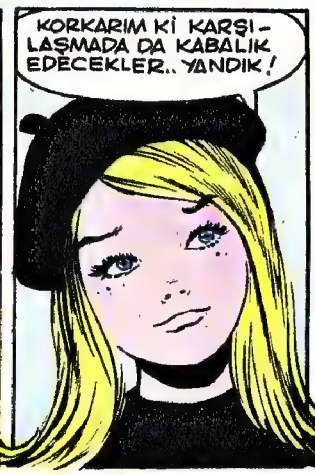
KORKARIM Kİ KARŞILAŞMADA DA KABALIK EDECEKLER.. YANDIK!

İŞTE BÖYLE, HERMAN!.. NE DERSİN SEN BU İŞE?
ANLAŞILAN, OYUN DEĞİL, SAVAŞ YAPACAĞIZ ONLARLA...

BEKLENEN GÜN YAKLAŞTIKÇA HERİKİ OKULDA DA HEYECAN ARTIYORDU. ÖĞLE PAYDOSLARINDA ÇOCUKLARIN KONUŞTUĞU TEK KONU BUYDU...
LAURA, HANGİ TAKIMDAN OLURSA OLSUN, İYİ OYNAYANI ALKIŞLAMAMIZI İSTİYOR...
ÇOK İYİ DÜŞÜNMÜŞ, AFERİN DOĞRUSU...

ANLADINIZ MI ÇOCUKLAR? ONLARI GÖRÜNCE ISLIKLA KARŞILAYACAĞIZ... DAHA ŞİMDİDEN SİNİRLERİNİ BOZALIM!
ÖTE YANDA...

ÖTEKİLER SOKAKTA BİLE KABALIK EDİYORLARDI...
NANİK!.. YARIN BAŞINIZA GELECEKLERİ DÜŞÜNÜN!
HAH HAH HA...

YARIN KARŞILAŞIYORUZ! UNUTMAYIN ÇOCUKLAR, ONLAR BİZE NE KADAR DÜŞMANCA DAVRANIRLARSA DAVRANSINLAR, BİZ BİLDİĞİMİZDEN DÖNMEYECEĞİZ. SÖZ VERİN BAKAYIM.

SÖZ VERİYORUZ LAURA!

ARKASI VAR

Kış ve Sağlığımız

Yazan :
Vefa ÇAĞAN

Benim bir dedem vardır,
Cana yakın, sevimli.
Bana bilgiler verir,
Bazen öğretmen gibi.
Dün dedim, *«Dedeciğim,*
«Kışı çok seviyorum.
«Her gün böyle kar yağsa,
Erimese diyorum.
«Bu bize kış babanın,
«En güzel hediyesi.
«Lapa lapa yağarken
«Ne hoş kar seyretmesi!
«Hele kızakla kayak,
«Ne tatlı eğlenceler!
«Ben de kayacak mıyım?
«Bir gün dede, cevap ver.»
Dedem dedi, *«Bak yavrum;*
«Çok kar yağdı bu hafta.
«Buzdan kayıp düşenler
«Görülüyor etrafta.
«Yalnız kartopu, kayak
«Değil verdiği bize,
«Sakıncası var kışın,
«İnsan korunmaz ise.»
«Evet,» dedim. *«Sınıfta*
«Sıralar hep boşaldı.
«Arkadaşların çoğu,
«Derslerden geri kaldı.
«Yasemin, anjin oldu.
«Can, grip geçiriyor.
«Anneleri başında,
«Hep ilâç içiriyor.»
Dedem dedi, *«Hastalık*
«Pek çabuk bulaşıyor,
«İnsanlar bilmeyerek,
«Her tür mikrop taşıyor,
«Hasta odalarına,
«Bu nedenle hiç girmem.
«Sağlıklı olmak varken,
«Hastalık kapmak neden?
«(C) vitamını kışın
«Pek yararlı oluyor.
«İnsan kendini daha,
«Kuvvetlice buluyor.
«Temizlik de önemli,
«Bunu unutmamalı.
«Eli, yüzü, vücudu
«Her an temiz tutmalı.»
Dedemin sözlerinin,
Çoğunu biliyordum.
Bildiklerimi ben de,
Belirtmek istiyordum.
Dedim, *«Gözle görülmez*
«Ama, her yerde vardır.
«Mikrobun temizlikle
«Yok olması kolaydır.
«Tozlu ve kirli olan,
«Yerlerden kaçmalıyız.
«Hastaların yanına,
«Pek yaklaşmamalıyız,
«Bazen de buzlu yolda,
«Sakınmadan oynarız.
«Düşüp de bacağımız
«Kırılsa ne yaparız?
«Bu anda dedeciğim,
«Aferin,» dedi bana.
«Bak, kayarken Oğuz'un
«Neler geldi başına?»
«Evet,» dedim. *«Çok kötü,*
«Bir bacağı kırıldı.
«Çocuk baygın bir halde,
«Revire kaldırıldı.»
Dedem, *«Ha! Unutuyordum,*
«Bir tehlike daha var.
«En çok kış mevsiminde
«Görülüyor yangınlar.
«Daha yakınız kışın
«Ateşlere, aleve.
«Tedbirli davranmazsak,
«Felâket gelir eve.»
Deyince, *«Yok.. yok,»* dedim.
«Ben ateşle oynamam.
«Dikkatli davranarak,
«Bu dertlere uğramam.»

ARMAĞAN

ÇOCUK KLASİKLERİ

OKUMUŞ OLMAKLA ÖVÜNECEĞİNİZ KİTAPLAR

● *Her kitap, açık bir dille yazılmış, iyi cins kâğıda basılmıştır. Beş renk, resimli, yaldızlı kapak içinde sağlam bez ciltli, bol resimlidir.*

- KORKUSUZ KAPTANLAR
- GULLIVER'İN GEZİLERİ
- KAÇIRILAN ÇOCUK
- BİR ÇOCUĞUN HİKÂYESİ (II. baskı)
- ROBINSON CRUSOE (II. baskı)
- POLLYANNA (II. baskı)
- ESRARENGİZ ADA
- BİR EŞEĞİN HATIRALARI
- DEFİNE ADASI
- HEIDI
- KAPTAN GRANT'IN ÇOCUKLARI
- DÜNYA'DAN AY'A
- TOM SAWYER
- KİMSESİZ ÇOCUK
- TOM AMCA'NIN KULÜBESİ
- KÜÇÜK KADINLAR
- GÖKTEN İNEN MELEK
- KARA ELMAS
- İYİ HANIMLAR
- SEKSEN GÜNDE DÜNYA GEZİSİ
- SOPHIE'NİN BAŞINA GELENLER
- KÜÇÜK ERKEKLER
- ALİCE TUHAFLIKLAR ÜLKESİNDE
- JO'NUN ÇOCUKLARI
- BAMBİ
- MERCAN ADASI
- KÖYÜN İKİZLERİ
- MUTLU PRENS
- KİMSESİZ KIZ
- İSVİÇRELİ ROBINSON

NEŞRİYAT ANONİM ŞİRKETİ
GENEL DAĞITIM : BATES

Küçük Kovboy KİT KAT

SULH ŞEHRİNDE SAVAŞ

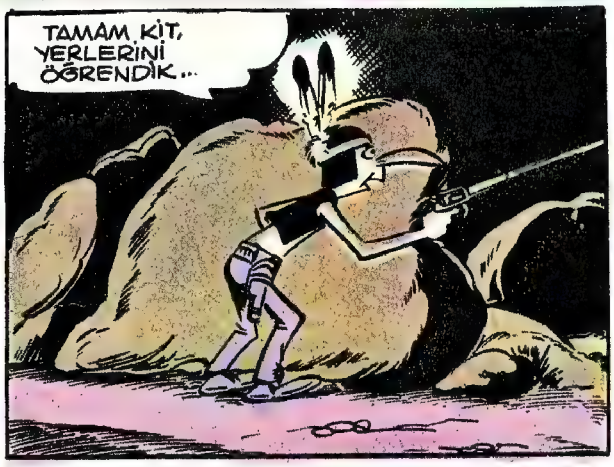

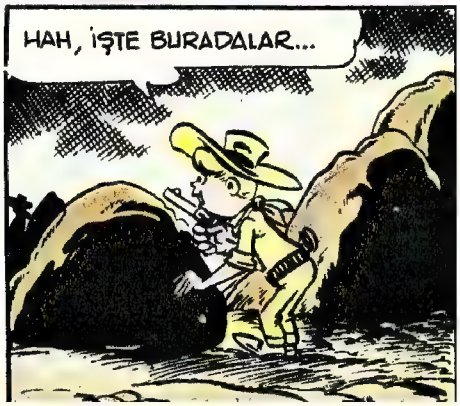

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Küçük kovboy Kit Kat'la Kargaburun, Sulh Şehrinin huzurunu bozmak için Kara Kulakların hayvanlarını çalan çetenin peşine düşerler. Alık Jo'nun başkanı olduğu çetedekiler kasabadan kaçmış, dağlarda saklanmışlardır.

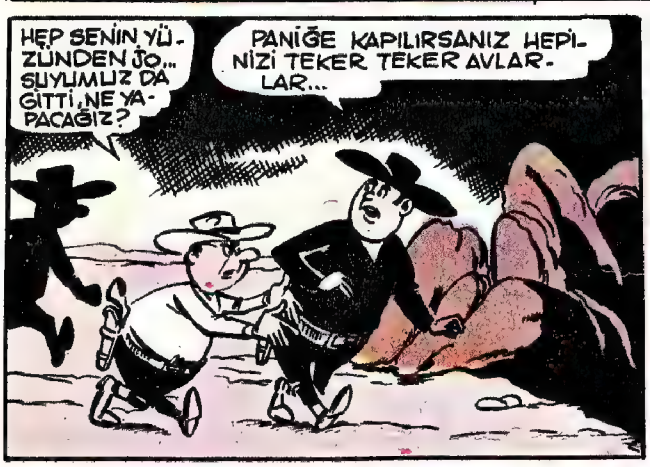

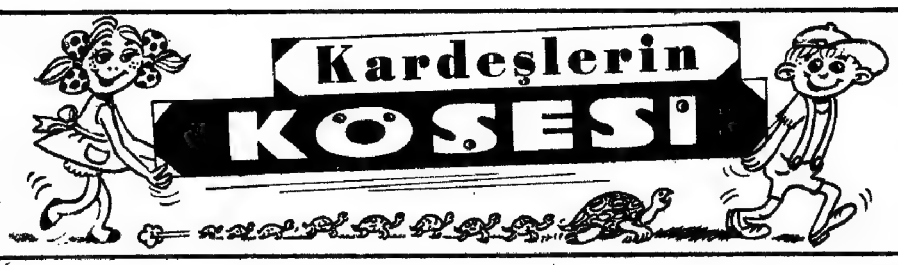

DİKKAT! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz yazı, şiir, mektup ve adreslerinizi aşağıdaki adrese postalayınız:
DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P.K. 1146 - İSTANBUL.

MEMLEKETİM

Yalçın bir dağın eteğine serpilmiş,
Almış tabiatın bütün güzelliklerini;
Çamların arasına şehir sinmiş,
Görmeyen bilemez bu yerin zevkini.

★

Gezmekle doyamadığım yemyeşil
havzası,
Dermansızlara derman verir havası;
Hasta mısın? Açılırsın,. çık mehtabına,
Ab-ı hayat desem değer soğuk suyuna...

MÜHSİN ÇITIR - ALUCRA

MAVİ ELBİSEM

Bir doğum günü hediyesisin bana,
Ne kadar severim seni mavi elbisem.

★

Beyaz fistoların, kırmızı kurdelen
ve beyaz yakanla,
Bana çok yakışırsın mavi elbisem.

★

Sana çok itina eder kirletmemeye
çalışırım,
Kalbimin parçasısın sanırım
Benim cici mavi elbisem.

CANDAN ÖKTEM, Tevfik Fikret İlkokulu öğrencisi - İST.

AY

Bir baktım,
Dağların arkasında
Güzel bir ay,
Etrafa ışık saçıyordu.

★

Sağıma baktım,
Uçsuz bucaksız bir
deniz,
Ve ay yine,
Denize ışıklarını
saçıyordu.

★

Gökyüzüne baktım
Yine ay'ı gördüm,
Etrafında bir sürü
yıldız;

★

Geceleri pencereden
Gözetlerken ay'ı
Bendeniz de oturup,
Yazıverdim bu şiiri...

HALE SEVAL
Şişli Terakki Lisesi öğrencisi
İSTANBUL

DENİZ

Biz denizde yüzeriz,
Kumsallarda gezeriz.
Yüzerken hepimiz,
Dalgaları ezeriz.

Denizde gidiyor gemi,
Arkasında yelkenli,
Götürse seni, beni,
O şirin, güzel gemi.

SERDAR PLÂTİN, Lise Orta Kısım öğrencisi - AMASYA

MEHMET HAKAN TÜREDİ

KIŞ

Kış geldi,
Bahar muradına erdi.
Kış gelince bahar
Dağlara kaçıp gizlendi.
Gizlenme az sürdü,
Bahar yine ovalara at
sürdü...

BUĞDAY

Altın başaklı buğday
Dünya seninle doyar.
Çiftçilerin emeği,
İnsanların ekmeği.

★

Güneşin ışıkları
Gövdene yansıdı mı
Altın gibi parlarsın,
Altın başaklı buğday...

VELİ ÜNVER
Ortaokul öğrencisi - SALİHLİ

ÇOBAN

Her çoban gibi o da,
Mahallenin sonunda,
Küçük bir kulübede
Oturuyor evinde.

Sabah olur uyanır,
Kuzularına kızar,
Kuzular tembel yatar,
Eline sırığı kapar,
Çayırın yolunu tutar.

Güzel bir yayla bulur,
Kavalını çalmaya
koyulur,
Kuzular karınlarını
doyurur,
Çoban yerinde doğrulur.

Eve doğru gidiyor
Çoban ve sürüleri;
Çoban memnun
görünüyor
Kavalını çalarak
Eve doğru gidiyor.

ŞENAY EDİZ - ERDEK

KEDİM

Benim bir kedim var
üç aylık,
İsmi Fatoş, kendi pek
hoş;
Bahçede koşar, hoplar,
zıplar;
Fareye geldin mi korkar.
Evde kaldı mı biraz et,
Kokusunu alır hemen,
Ben ona vermez
olur muyum hiç?
O benim kedimdir,
benim!

A. SELDAĞ BİNİCİ

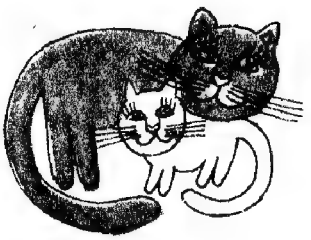

YEŞİLAY

Sorarsanız bana şayet
Renklerin en güzeli
yeşildir, derim.
Ya ışıkların en tatlısını
veren
Göklerde akıp giden
aydır.
Sevilen iki kelime işte
Yeşil ve ay,
Kısacası «Yeşilay!»
Gündüzün yeşil kırlarda,
Geceleyin ay ışığında
dolaşmak,
Kahvede sigara dumanı,
Yutmaktan daha iyi;
Tam besin, bol hava
Yaşamak için dünyada
almalıyız,
Bir gün Yeşilayı
tanıdığımızda,
Onun defterini de
imzalamalıyız.

İNCİ ALTUĞ
Kadıköy
Maarif
Koleji
İSTANBUL

S U

Su, su, güzel su
Ne coşkunluktur bu?
Şırıl şırıl akarsın,
Ne de güzel parlarsın?
Sular her zaman akmaz
ki;
Bazan buz kesilir
Buzdolabında soğur da.

HAKAN SARAOĞLU, Kubilây İlkokulu öğrencisi

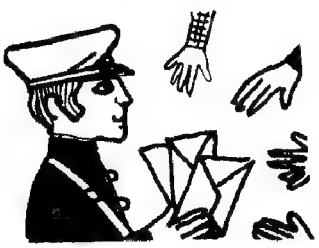

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

L. ZİNİ: Darüşşafaka Lisesi Hz. I/B sınıfı 329 Fatih - İSTANBUL
12 yaşındayım. Pul ve sigara paketi koleksiyonu yapıyorum. Yurt içi ve dışındaki yaşıtlarımla mektuplaşmak istiyorum.

OKŞAN LALE: Peker Mahallesi Işıldak Sokak No: 40, MANİSA
16 yaşındayım. Yüzmeyi, hafif batı müziğini seviyorum. Yaşıtlarımın her konudaki mektuplarını bekliyorum.

İZZET MUSTAFA: Lefkoşe Türk Lisesi III Ed. B No: 435, Lefkoşe - KIBRIS
17 yaşındayım. Yaşıtlarımla kartpostal ve pul konusunda mektuplaşmak istiyorum.

ŞENİZ UYSAL: Aydınlıkevler Çakıltaşı Sokak No: 7/4, ANKARA
12 yaşındayım. Koşulara gitmeyi çok severim. Müzikten de hoşlanırım. Yabancı ülkelerdeki kardeşlerle Türkçe ve İngilizce mektuplaşmak istiyorum.

ALİ VEDAT DURGUN: No: 134, Keçiborlu - ISPARTA
13 yaşındayım. Yaşıtım kız veya erkek arkadaşlarla Almanca ve Türkçe olarak mektuplaşmak istiyorum.

OYUN EĞLENCE BİLMECE

Kayakçı amca soğuktan donmuş. Bir tek şey düşünüyor. Ne düşündüğünü merak mı ettiniz? Öyleyse elinize bir kalem alın ve «bir noktalı yerleri» boyayın.

Kar yağdı mı, birçok ablalar, ağabeyler, kayak yapmak için Uludağ'a giderler. İşte Ahmet Amca da Uludağ'a kayak yapmaya gitmiş. Gitmiş ama, kaymasını bilmediği için düşmüş. Düştüğü zaman ağzından çıkan cümleyi merak ettiniz mi? Öyleyse dairelerin içindeki heceleri birleştirerek bir cümle kurmaya çalışın.

Aşağıdaki şekilde birçok kar ayakkabısı var. Şekli dikkatle inceledikten sonra bize şekilde kaç tane kar ayakkabısı olduğunu söyleyebilir misiniz?

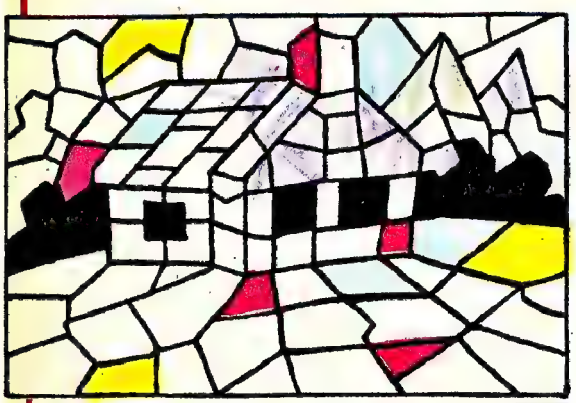

Elinize boya kalemlerinizi alın ve yukarıdaki şekli zevkinize göre bir güzel boyayın... Bakalım ortaya çıkan manzara hoşunuza gidecek mi?

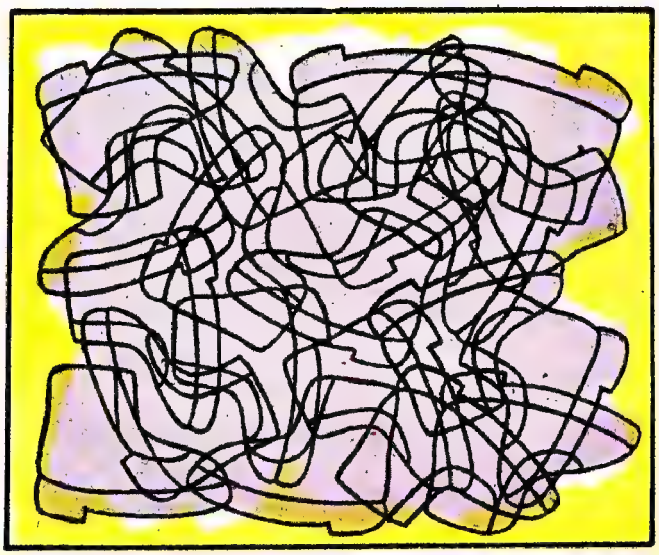

Cevaplar 31. sayfada

bugün az az biriktirin yarın çok çok paranız olsun

KUMBARANIZDA BİRİKEN PARALAR
SİZLERE GÜVEN DOLU YARINLAR SAĞLAR

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Y 676

BİRAZ DA GÜLELİM

SONUNA KADAR

Can ilkokula gidiyordu. Öğretmeni ilk gün ona «A» dedirtmek için çabaladı durdu.

Günler geçti, oğlan inatla «A» demiyordu. En sonunda dayanamayan öğretmen bunun sebebini sordu.

Can, «Eee n'apalım,» dedi. «Eğer «A» dersem arkadan «B» gelecek ve bu böyle devam edip gidecek!.. İyisi mi susarım, olur biter...»

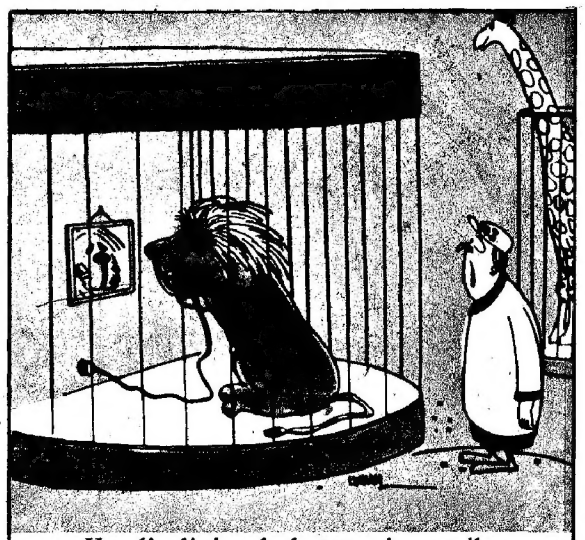

— «*Haydi elini çabuk tut, ziyaretçiler nere deyse gelmeye başlayacaklar.*»

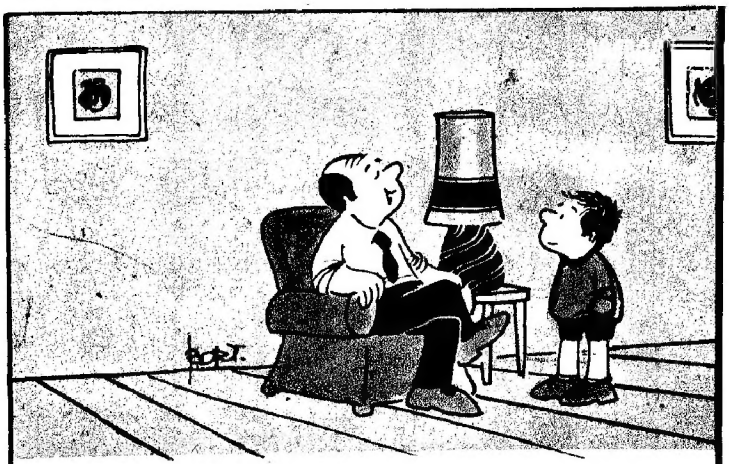

— «*Hayatta pratik olacaksın oğlum... Bak annenin şapkasıyla ne güzel bir abajur yapıverdik!*»

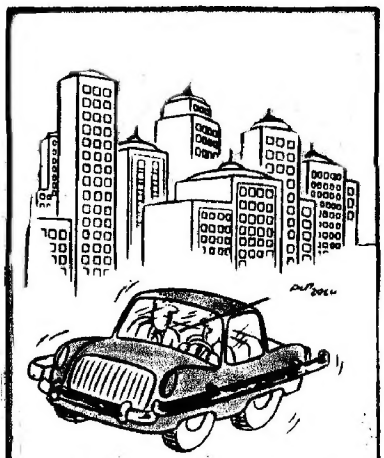

— «*O kadar çok çarptılar ki başka çare bulamadım!*»

— «*Baba bak kar yağıyor!*»

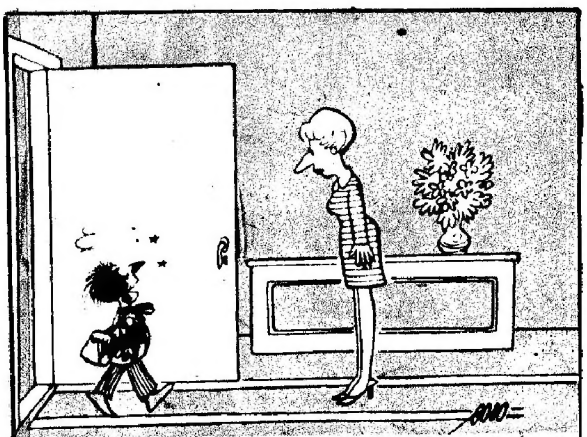

— «*Korkma anne trafik kazası geçirmedim. Sadece okuldan çıkınca biraz oynadık, o kadar!*»

bu hafta Doğan Kardeşler

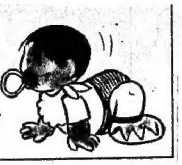

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 2 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ — Bu hafta Doğan Kardeşler sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL»** adresine postalayınız.

Ayten Şenol
Sarıkamış 28.2.1956

Celâleddin Özcan
Konya 4.3.1956

Gülây Pekel
Kars 5.3.1956

Hayati Soyalp
Van 3.3.1957

★Ercan Yıldız
Adapazarı 29.2.1958

Aykut Yıldızalp
Tarsus 4.3.1958

★Adem Aksoy
Antalya 2.3.1959

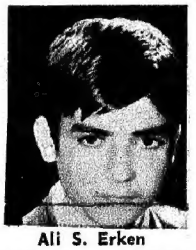

Ali S. Erken
Balıkesir 3.3.1960

Neşe Kuyumcu
Ankara 4.3.1960

Mehmet Yakutlar
İzmir 3.3.1960

Emrah Yakutlar
İzmir 1961

Fikret Özata
Akşehir 3.3.1961

★Şükran Leblebici
Konya 28.2.1961

Nurgün Ayuz
İzmir 1.3.1961

★Reşat Doğuşan
Ankara 3.3.1962

★Arzu Dündar
İstanbul 3.3.1962

Özkan Özarslan
Sinop 29.2.1964

★Ferda Çetin
Maraş 1.3.1964

Ender Ersoy
İstanbul 2.3.1966

OYUN EĞLENCE BİLMECENİN ÇÖZÜMLERİ

- Soğuktan donan kayakçının burnunda yatak tütüyor.
- Ahmet Amca'nın yere düştüğü zaman ağzından dökülen cümle şudur: — «İyi ki karın içine düşmüşüm.»
- Şekilde 22 kar ayakkabısı vardır.

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
28 ŞUBAT 1972
Sayı : 9 Sıra No. 841
Yıl : 27 Cilt : 1

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü :

ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: **Bateş Bayilik Teşkilâtı Çağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL.**

ABONE ŞARTLARI

Yurt içi adi posta, yıllık: **60 TL.** ★ Altı aylık: **30 TL.** ★
Yurt dışı adi posta, yıllık: **90 TL.** ★ Altı aylık: **45 TL.** ★
Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir. ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	1500 TL.	Tam sayfa	2500 TL.
Yarım sayfa	800 TL.	Yarım sayfa	1500 TL.

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.

Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

ZIT NURI

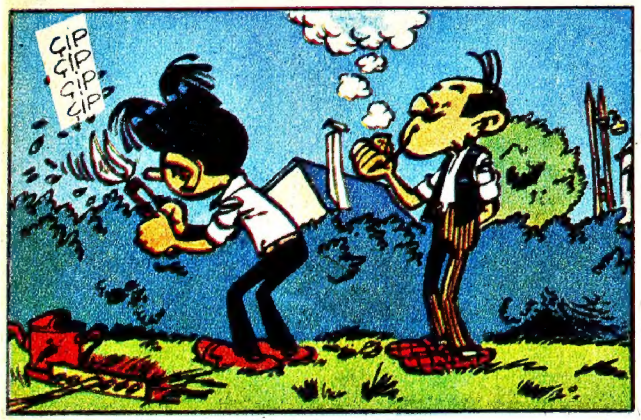
ÇIP ÇIP ÇIP ÇIP

NURİ'CIM, BİRAZ DAHA GÜZEL BOYA LÜTFEN!..

BİR DAHA OYUN OYNARSAM...

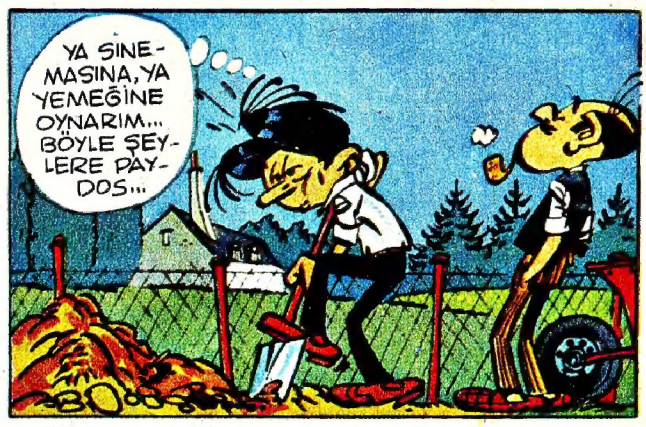
YA SİNEMASINA, YA YEMEĞİNE OYNARIM... BÖYLE ŞEYLERE PAYDOS...

BİTTİ KOMŞU... MÜSADENLE GİDİYORUM ARTIK...
GÜLE GÜLE!

ŞİMDİ BİRAZ KENDİKENDİNE DAMA OYNA DA, ÖĞRENMEYE ÇALIŞ DOSTUM...
LÜZUM YOK ARTIK!..

MERHABA NURİ. KOMŞUN SABAHATTİN BEYLE BÜYÜK BİR DAMA PARTİSİ YAPACAKTINIZ, N'OLDU?
N'OLACAK, KAZANDI...
DAMA DER